Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1215/2012**

z 12. decembra 2012

o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

(prepracované znenie)

(Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 542/2014 z 15. mája 2014	L 163	1	29.5.2014

▼B

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1215/2012

z 12. decembra 2012

o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

(prepracované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 67 ods. 4 a článok 81 ods. 2 písm. a), c) a e),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([2]),

keďže:

(1) Komisia prijala 21. apríla 2009 správu o uplatňovaní nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([3]). V správe sa dospelo k záveru, že uvedené nariadenie sa vo všeobecnosti uplatňuje v uspokojivej miere, napriek tomu je však žiaduce zlepšiť uplatňovanie niektorých jeho ustanovení, ďalej zjednodušiť voľný obeh rozsudkov a zlepšiť prístup k spravodlivosti. Keďže sa má vykonať niekoľko zmien a doplnení tohto nariadenia, malo by sa z dôvodu prehľadnosti prepracovať.

(2) Európska rada prijala na svojom zasadnutí 10. a 11. decembra 2009 v Bruseli nový viacročný program s názvom Štokholmský program – otvorená a bezpečná Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich ([4]). V Štokholmskom programe Európska rada vyjadrila názor, že počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje tento program, by sa malo pokračovať v procese odstránenia všetkých medzistupňov (vyhlásenie vykonateľnosti). Zrušenie vyhlásenia vykonateľnosti by mal zároveň sprevádzať aj súbor záruk.

(3) Únia si stanovila za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti okrem iného uľahčením prístupu k spravodlivosti, a to predovšetkým prostredníctvom zásady vzájomného uznávania súdnych a mimosúdnych rozhodnutí v občianskych veciach. Na postupné vytvorenie takéhoto priestoru musí Únia prijať opatrenia v oblasti justičnej spolupráce

([1]) Ú. v. EÚ C 218, 23.7.2011, s. 78.
([2]) Pozícia Európskeho parlamentu z 20. novembra 2012 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. decembra 2012.
([3]) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.
([4]) Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

▼B

v občianskych veciach s cezhraničnými dôsledkami, najmä ak sú potrebné pre riadne fungovanie vnútorného trhu.

(4) Niektoré odlišnosti vnútroštátnych právnych noriem upravujúcich právomoc súdov a uznávanie rozsudkov bránia zdravému fungovaniu vnútorného trhu. Vyžadujú sa ustanovenia harmonizujúce normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach a zabezpečujúce rýchle a jednoduché uznávanie a výkon rozsudkov vydaných v niektorom členskom štáte.

(5) Takéto opatrenia spadajú do oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach v zmysle článku 81 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).

(6) Na dosiahnutie cieľa voľného obehu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach je potrebné a vhodné, aby normy upravujúce právomoc súdov, uznávanie a výkon rozsudkov sa upravili právnym aktom Únie, ktorý je záväzný a priamo uplatniteľný.

(7) Vtedajšie členské štáty Európskych spoločenstiev uzavreli 27. septembra 1968 podľa článku 220 štvrtej zarážky Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva bruselský Dohovor o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, postupne zmenený a doplnený dohovormi o pristúpení nových členských štátov k tomuto dohovoru ([1]) (ďalej len „Bruselský dohovor z roku 1968“). Vtedajšie členské štáty Európskych spoločenstiev a niektoré štáty EFTA uzavreli 16. septembra 1988 lugánsky Dohovor o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([2]) (ďalej len „Lugánsky dohovor z roku 1988“), ktorý je paralelným dohovorom k Bruselskému dohovoru z roku 1968. Lugánsky dohovor z roku 1988 začal platiť pre Poľsko 1. februára 2000.

(8) Rada prijala 22. decembra 2000 nariadenie (ES) č. 44/2001, ktoré v prípade území členských štátov, na ktoré sa vzťahuje ZFEÚ, nahrádza Bruselský dohovor z roku 1968, a to medzi členskými štátmi s výnimkou Dánska. Na základe rozhodnutia Rady 2006/325/ES ([3]) uzavrelo Spoločenstvo s Dánskom dohodu, ktorá zabezpečuje uplatňovanie ustanovení nariadenia (ES) č. 44/2001 v Dánsku. Lugánsky dohovor z roku 1988 bol revidovaný Dohovorom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([4]), ktorý 30. októbra 2007 v Lugane podpísali Spoločenstvo, Dánsko, Island, Nórsko a Švajčiarsko (ďalej len „Lugánsky dohovor z roku 2007“).

([1]) Ú. v. ES L 299, 31.12.1972, s. 32, Ú. v. ES L 304, 30.10.1978, s. 1, Ú. v. ES L 388, 31.12.1982, s. 1, Ú. v. ES L 285, 3.10.1989, s. 1, Ú. v. ES C 15, 15.1.1997, s. 1. Text úplného znenia pozri v Ú. v. ES C 27, 26.1.1998, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 319, 25.11.1988, s. 9.
([3]) Ú. v. EÚ L 120, 5.5.2006, s. 22.
([4]) Ú. v. EÚ L 147, 10.6.2009, s. 5.

▼B

(9) Bruselský dohovor z roku 1968 sa naďalej uplatňuje na územia členských štátov, ktoré spadajú do územnej pôsobnosti dohovoru a ktoré sú vylúčené z pôsobnosti tohto nariadenia podľa článku 355 ZFEÚ.

(10) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal vzťahovať na všetky hlavné občianske a obchodné veci okrem určitých presne vymedzených vecí, najmä vyživovacej povinnosti, ktorá by mala byť vyňatá z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia v nadväznosti na prijatie nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti ([1]).

(11) Na účely tohto nariadenia by súdy alebo tribunály členských štátov mali zahŕňať súdy alebo tribunály spoločné pre niekoľko členských štátov, ako je napríklad Súdny dvor BENELUX-u, ak vykonáva právomoc vo veciach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Rozsudky vydané takýmito súdmi by sa preto mali uznávať a vykonávať v súlade s týmto nariadením.

(12) Toto nariadenie by sa nemalo uplatňovať na rozhodcovské konanie. Žiadne ustanovenie tohto nariadenia by nemalo brániť súdom členského štátu, ktoré začali konať vo veci, v ktorej účastníci uzavreli rozhodcovskú zmluvu, aby v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom odkázali účastníkov na rozhodcovské konanie, prerušili alebo zastavili konanie alebo preskúmali, či je rozhodcovská zmluva neplatná, neúčinná alebo nespôsobilá na použitie.

Na rozhodnutie vydané súdom členského štátu o tom, či je rozhodcovská zmluva neplatná, neúčinná alebo nespôsobilá na použitie, by sa nemali uplatňovať ustanovenia o uznaní a výkone uvedené v tomto nariadení bez ohľadu na to, či o tejto otázke súd rozhodol ako o hlavnej alebo predbežnej otázke.

Ak však súd členského štátu pri vykonávaní právomoci podľa tohto nariadenia alebo podľa vnútroštátneho právneho poriadku určí, že rozhodcovská zmluva je neplatná, neúčinná alebo nespôsobilá na použitie, nemalo by to brániť tomu, aby sa rozsudok súdu vo veci samej uznal, prípadne vykonal, v súlade s týmto nariadením. Tým by nemala byť dotknutá právomoc súdov členských štátov rozhodnúť o uznaní a výkone rozhodcovských rozhodnutí v súlade s Dohovorom o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí podpísaným 10. júna 1958 v New Yorku (ďalej len „Newyorský dohovor z roku 1958“), ktorý má prednosť pred týmto nariadením.

Toto nariadenie by sa nemalo uplatňovať na žiadnu žalobu alebo vedľajšie konanie súvisiace najmä s ustanovením rozhodcovského súdu, právomocami rozhodcov, vedením rozhodcovského konania alebo akýmkoľvek iným aspektom takéhoto konania, ani na žiadnu žalobu alebo rozsudok týkajúci sa zrušenia, preskúmania, odvolania, uznania alebo výkonu rozhodcovského rozhodnutia.

([1]) Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1.

▼B

(13) Medzi konaniami, na ktoré sa uplatňuje toto nariadenie a územím členských štátov by mala existovať väzba. Preto by sa spoločné normy právomoci mali v zásade uplatňovať, ak má žalovaný bydlisko na území niektorého z členských štátov.

(14) Na žalovaného, ktorý nemá bydlisko v niektorom z členských štátov, by sa v zásade mali uplatňovať normy právomoci platné na území členského štátu konajúceho súdu.

S cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a zamestnancov, ochrániť právomoc súdov členských štátov v prípadoch, keď majú výlučnú právomoc, a rešpektovať zmluvnú voľnosť účastníkov by sa určité normy právomoci ustanovené v tomto nariadení mali uplatňovať bez ohľadu na bydlisko žalovaného.

(15) Normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. Bydlisko právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

(16) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho riadneho výkonu súdnictva. Existencia takejto úzkej väzby by mala zaručiť právnu istotu a vylúčiť, že osoba by bola žalovaná na súde členského štátu, s čím nemohla rozumne predvídať. Je to dôležité predovšetkým v prípade sporov týkajúcich sa mimozmluvných záväzkov vyplývajúcich z porušenia práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodzovania dobrého mena.

(17) Vlastník predmetu kultúrnej hodnoty, ktoré sú vymedzené v článku 1 ods. 1 smernice Rady 93/7/EHS z 15. marca 1993 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu ([1]), by mal mať podľa tohto nariadenia možnosť začať konanie o občianskoprávnom nároku na vrátenie takéhoto predmetu kultúrnej hodnoty, na základe vlastníckeho práva k nemu, na súdoch v mieste, kde sa nachádza daný predmet kultúrnej hodnoty v čase začatia konania. Takýmto konaním by nemalo byť dotknuté konanie začaté na základe smernice 93/7/EHS.

(18) V oblasti poistenia, spotrebiteľských a pracovných zmlúv by slabší účastník mal byť chránený normami právomoci, ktoré lepšie chránia jeho záujmy než všeobecné normy.

(19) Okrem zmlúv poistných, spotrebiteľských či pracovných, v ktorých je voľnosť účastníkov zmluvy dojednať si právomoc súdov obmedzená, by sa zmluvná voľnosť účastníkov mala rešpektovať, s výnimkou kritérií výlučnej právomoci upravených týmto nariadením.

([1]) Ú. v. ES L 74, 27.3.1993, s. 74.

▼B

(20) Ak je spornou otázka, či je dohoda o voľbe súdu v prospech súdu alebo súdov členského štátu vecne neplatná, o tejto otázke by sa malo rozhodnúť v súlade s právnym poriadkom členského štátu, v ktorom sa nachádza súd alebo súdy zvolené v dohode, vrátane kolíznych noriem tohto členského štátu.

(21) V záujme harmonického výkonu súdnictva je potrebné minimalizovať možnosť súbežných konaní a zaručiť, že sa v rôznych členských štátoch nevydajú nezlučiteľné rozsudky. Mal by existovať jasný a účinný spôsob na riešenie prípadov prekážky začatej veci a súvisiacich vecí, ako aj na odstránenie problémov, ktoré vyplývajú z rozdielneho určovania času, kedy sa začalo konanie, v právnych poriadkoch jednotlivých štátov. Na účely tohto nariadenia by sa mal tento čas definovať osobitne.

(22) Avšak s cieľom zvýšiť účinnosť dohôd o výlučnej voľbe súdu a zabraňovať nekalému taktizovaniu v súdnom konaní je potrebné vytvoriť výnimku zo všeobecného pravidla týkajúceho sa prekážky začatej veci, aby sa vyhovujúcim spôsobom riešila osobitná situácia, keď môže dôjsť k súbežným konaniam. Ide o situáciu, keď sa konanie začalo na súde, ktorý nebol zvolený v dohode o výlučnej voľbe súdu, a následne sa začalo konanie na zvolenom súde v tej istej veci a medzi tými istými účastníkmi. V takom prípade by mal byť súd, ktorý začal konanie ako prvý, prerušiť konanie hneď potom, ako začal konať zvolený súd, a to až dovtedy, kým tento druhý súd nevyhlási, že právomoc podľa dohody o výlučnej voľbe súdu nemá. Cieľom je zaručiť, aby sa v takejto situácii poskytla zvolenému súdu prednosť v rozhodovaní o platnosti dohody a o rozsahu jej uplatniteľnosti na spor, o ktorom koná. Zvolený súd by mal mať možnosť konať bez ohľadu na to, či súd, ktorý nebol zvolený, už o prerušení konania rozhodol.

Táto výnimka by sa nemala vzťahovať na situácie, keď účastníci medzi sebou dojednali konfliktné dohody o výlučnej voľbe súdu alebo ak súd zvolený v dohode o výlučnej voľbe súdu začal konať ako prvý. V takých prípadoch by sa malo uplatňovať všeobecné pravidlo tohto nariadenia o prekážke začatej veci.

(23) Týmto nariadením by sa mal zaviesť pružný mechanizmus, ktorý by súdom členských štátov umožňoval zohľadňovať konania prebiehajúce na súdoch v tretích štátoch, pričom by sa malo prihliadať predovšetkým na to, či bude možné uznať a vykonať rozsudok tretieho štátu v dotknutom členskom štáte podľa právneho poriadku uvedeného členského štátu, a na riadny výkon spravodlivosti.

(24) Pri zohľadňovaní riadneho výkonu spravodlivosti by mal súd dotknutého členského štátu posúdiť všetky okolnosti veci, v ktorej koná. Medzi tieto okolnosti by mohol patriť vzťah medzi skutkovými okolnosťami veci, účastníkmi a dotknutým tretím štátom, štádium, do ktorého konanie v treťom štáte dospelo do času

▼B

začatia konania na súde členského štátu, ako aj otázku, či sa očakáva, že súd tretieho štátu vydá rozsudok v primeranom čase.

V rámci uvedeného posudzovania by sa mohla preskúmať aj otázka, či má súd tretieho štátu výlučnú právomoc v danom prípade za okolností, za ktorých by mal výlučnú právomoc súd členského štátu.

(25) Pojem predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení by mal zahŕňať napríklad ochranné príkazy zamerané na získanie informácií alebo zabezpečenie dôkazov, ako sú uvedené v článkoch 6 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva ([1]). Nemal by však zahŕňať opatrenia, ktoré nemajú ochranný charakter, ako sú napríklad opatrenia nariaďujúce vypočutie svedka. Nemalo by tým byť dotknuté uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach ([2]).

(26) Vzájomná dôvera vo výkon súdnictva v Únii opodstatňuje zásadu, že rozsudky vydané v jednom z členských štátoch by sa mali uznávať vo všetkých členských štátoch bez potreby osobitného konania. Cieľ urýchliť cezhraničné súdne konania a obmedziť vynaložené náklady okrem toho opodstatňuje zrušenie vyhlásenia vykonateľnosti rozsudku pred jeho výkonom v dožiadanom členskom štáte. V dôsledku toho by sa s rozsudkom vydaným súdom v členskom štáte malo nakladať tak, ako keby bol tento rozsudok vydaný v dožiadanom členskom štáte.

(27) Na účely voľného obehu rozsudkov by sa mal rozsudok vydaný v jednom členskom štáte uznať a vykonať v inom členskom štáte, a to aj vtedy, ak bol vydaný proti osobe, ktorá nemá bydlisko v žiadnom z členských štátov.

(28) Ak rozsudok obsahuje opatrenie alebo príkaz, ktoré nie sú známe v právnom poriadku dožiadaného členského štátu, toto opatrenie alebo tento príkaz vrátane akéhokoľvek v ňom uvedeného práva, by sa mali v najväčšej možnej miere prispôsobiť opatreniu alebo príkazu, ktoré sú podľa právneho poriadku tohto členského štátu spojené s rovnocennými účinkami a sledujú podobné ciele. Ako a kto vykoná prispôsobenie by mali určiť jednotlivé členské štáty.

(29) Priamy výkon rozsudku v dožiadanom členskom štáte, ktorý bol vydaný v inom členskom štáte, bez vyhlásenia jeho vykonateľnosti by nemal ohroziť dodržanie práv na obhajobu. Preto by mala mať osoba, proti ktorej sa žiada o výkon, možnosť žiadať o zamietnutie uznania alebo výkonu rozsudku, ak sa domnieva, že existuje niektorý z dôvodov na zamietnutie uznania. Medzi nimi by mal byť dôvod, že táto osoba nemala možnosť zabezpečiť si obhajobu v prípade, že rozsudok bol vydaný bez

([1]) Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 45.
([2]) Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 1.

▼B

jej účasti v konaní o občianskoprávnom nároku súvisiacom s trestným konaním. Mali by sem patriť aj dôvody, na ktoré by sa mohlo odvolávať na základe dohody medzi dožiadaným členským štátom a tretím štátom uzatvorenej podľa článku 59 Bruselského dohovoru z roku 1968.

(30) Účastník, ktorý napadol výkon rozsudku vydaného v inom členskom štáte, by mal mať, pokiaľ je to možné a v súlade s právnym poriadkom dožiadaného členského štátu, možnosť uplatniť okrem dôvodov zamietnutia uvedených v tomto nariadení v tom istom konaní aj dôvody zamietnutia, ktoré sú k dispozícii podľa vnútroštátneho právneho poriadku, a to v lehotách stanovených v tomto právnom poriadku.

Uznanie rozsudku by sa však malo zamietnuť len vtedy, ak existuje jeden alebo viacero dôvodov zamietnutia uvedených v tomto nariadení.

(31) Kým sa nerozhodne o opravnom prostriedku proti výkonu rozsudku, súdy v dožiadanom členskom štáte by mali mať v priebehu celého konania o takomto opravnom prostriedku, vrátane odvolania, možnosť povoliť výkon s výhradou obmedzenia výkonu alebo poskytnutia záruky.

(32) Na účely informovania osoby, proti ktorej sa žiada výkon, o výkone rozsudku vydaného v inom členskom štáte, by sa tejto osobe malo v primeranom čase pred prvým opatrením v rámci výkonu doručiť osvedčenie vyhotovené podľa tohto nariadenia, ku ktorému sa v prípade potreby pripojí rozsudok. V tejto súvislosti prvé opatrenie v rámci výkonu znamená prvé opatrenie v rámci výkonu rozsudku po tomto doručení.

(33) Ak predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, nariadi súd, ktorý má právomoc rozhodovať vo veci samej, mal by sa zaručiť ich voľný obeh podľa tohto nariadenia. Predbežné, a to aj ochranné opatrenia, ktoré boli nariadené bez predvolania žalovaného na súd, by sa však nemali uznať a vykonať podľa tohto nariadenia, okrem prípadu, že rozsudok obsahujúci opatrenie bol žalovanému doručený pred začatím výkonu. Nemalo by to brániť uznaniu a výkonu takýchto opatrení podľa vnútroštátneho právneho poriadku. Ak predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, nariadi súd členského štátu, ktorý nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, účinok týchto opatrení by mal podľa tohto nariadenia byť obmedzený na územie tohto členského štátu.

(34) Treba zaručiť kontinuitu medzi Bruselským dohovorom z roku 1968, nariadením (ES) č. 44/2001 a týmto nariadením a musia sa určiť prechodné ustanovenia na tento účel. Rovnaká potreba kontinuity sa týka aj výkladu Bruselského dohovoru z roku 1968 a nariadení, ktoré ho nahradili, Súdnym dvorom Európskej únie.

(35) Rešpektovanie medzinárodných záväzkov, ktoré členské štáty prijali, znamená, že toto nariadenie nemá vplyv na dohovory upravujúce špecifické otázky, ktorých zmluvnými stranami sú členské štáty.

▼B

(36) Bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov podľa zmlúv, týmto nariadením by nemalo byť dotknuté uplatňovanie dvojstranných dohovorov a dohôd medzi tretím štátom a členským štátom, ktoré sa uzatvorili pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 44/2001 a ktoré sa týkajú vecí upravených v tomto nariadení.

(37) S cieľom zabezpečiť, aby sa osvedčenia, ktoré sa majú používať v rámci uznania alebo výkonu rozsudkov, verejných listín a súdnych zmierov podľa tohto nariadenia, mohli priebežne aktualizovať, by sa Komisii mala udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmeny a doplnenia príloh I a II k tomuto nariadeniu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila primerané konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a primerané postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.

(38) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie, najmä právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, ktoré sú zaručené v článku 47 charty.

(39) Keďže cieľ tohto nariadenia nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(40) Spojené kráľovstvo a Írsko sa v súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k vtedajšej Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, podieľali na prijatí a uplatňovaní nariadenia (ES) č. 44/2001. V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k ZFEÚ, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.

(41) V súlade s článkom 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska pripojeného k Zmluve o EÚ a k ZFEÚ sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu, a to bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť Dánska uplatňovať obsah zmien a doplnení nariadenia (ES) č. 44/2001 na základe článku 3 Dohody z 19. októbra 2005 medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([1]),

([1]) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2005, s. 62.

▼B

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

1. Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (*acta iure imperii*).

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:

a) osobný stav a právnu spôsobilosť fyzických osôb, majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku alebo zo vzťahu, ktorý má podľa rozhodného práva porovnateľné účinky ako manželský zväzok;

b) konkurzné konania, konania týkajúce sa vyrovnania zadlžených obchodných spoločností alebo iných právnických osôb a podobné konania;

c) sociálne zabezpečenie;

d) rozhodcovské konanie;

e) vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva alebo švagrovstva;

f) dedenie zo závetu a zo zákona vrátane vyživovacej povinnosti z dôvodu smrti.

Článok 2

Na účely tohto nariadenia:

a) „rozsudok“ je každé rozhodnutie súdu alebo tribunálu členského štátu, bez ohľadu na jeho označenie, vrátane uznesenia, nariadenia, rozhodnutia alebo exekučného príkazu, ako aj rozhodnutia o určení trov alebo výdavkov súdnym úradníkom.

   Na účely kapitoly III zahŕňa „rozsudok“ aj predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré boli nariadené súdom alebo tribunálom, ktorý má na základe tohto nariadenia právomoc rozhodovať vo veci samej. Nezahŕňa predbežné opatrenie vrátane ochranného opatrenia, ktoré sa nariadilo takýmto súdom alebo tribunálom bez predvolania žalovaného na súd, okrem prípadu, že rozsudok obsahujúci toto opatrenie sa žalovanému doručil skôr, ako sa začal výkon;

b) „súdny zmier“ je zmier schválený súdom členského štátu alebo uzavretý na súde členského štátu počas konania;

c) „verejná listina“ je písomnosť, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte pôvodu a ktorej pravosť:

   i) súvisí s podpisom a obsahom listiny a

▼B

ii) bola potvrdená verejným orgánom alebo iným orgánom oprávneným na tento účel;

d) „členský štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom bol, podľa okolností veci, vydaný rozsudok, schválený alebo uzavretý súdny zmier, alebo v ktorom bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná verejná listina;

e) „dožiadaný členský štát“ je členský štát, v ktorom sa dovoláva uznania rozsudku alebo v ktorom sa žiada o výkon rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny;

f) „súd pôvodu“ je súd, ktorý vydal rozsudok, ktorého uznania sa dovoláva, alebo o ktorého výkon sa žiada.

Článok 3

Na účely tohto nariadenia pojem „súd“ zahŕňa tieto orgány v rozsahu, v akom majú právomoc vo veciach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia:

a) v Maďarsku notár (közjegyző) v skrátených konaniach týkajúcich sa platobných rozkazov (fizetési meghagyásos eljárás);

b) vo Švédsku exekučný orgán (Kronofogdemyndigheten) v skrátených konaniach týkajúcich sa platobných rozkazov (betalningsföreläggande) a pomoci (handräckning).

KAPITOLA II

PRÁVOMOC

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 4

1. Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

2. Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi členského štátu, na územi ktorého majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci použiteľné na štátnych občanov tohto členského štátu.

Článok 5

1. Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

▼B

2. Na osoby uvedené v odseku 1 sa nevzťahujú najmä kritériá vnútroštátnej právomoci, ktoré majú členské štáty oznámiť Komisii podľa článku 76 ods. 1 písm. a).

Článok 6

1. Ak žalovaný nemá bydlisko na území členského štátu, právomoc súdov každého členského štátu sa určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu, ak nie je inak stanovené v článku 18 ods. 1, článku 21 ods. 2 a v článkoch 24 a 25.

2. Proti takémuto žalovanému môže ktorákoľvek osoba s bydliskom na území členského štátu, bez ohľadu na svoje štátne občianstvo, využiť kritériá právomoci platné v uvedenom členskom štáte, a najmä kritériá, ktoré členské štáty majú oznámiť Komisii podľa článku 76 ods. 1 písm. a), rovnako ako štátni občania tohto členského štátu.

ODDIEL 2

Osobitná právomoc

Článok 7

Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;

   b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:

      — pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,

      — pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;

   c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

2. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok;

3. vo veciach občianskoprávnych nárokov na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom na súde konajúcom v tejto trestnej veci, ak tento súd má podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v občianskych veciach;

4. v konaniach vo veciach občianskych nárokov na vrátenie predmetu kultúrnej hodnoty vymedzeného v článku 1 bode 1 smernice 93/7/EHS, na základe vlastníckeho práva k nemu, ktoré začala osoba domáhajúca sa vrátenia takéhoto predmetu, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza predmet kultúrnej hodnoty v čase začatia konania;

▼B

5. v sporoch týkajúcich sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky na súdoch podľa bydliska organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky;

6. v spore proti zriaďovateľovi („settlor“), správcovi („trustee“) alebo oprávnenému („beneficiary“) z poručníckeho fondu („trusť“) zriadeného zo zákona alebo na základe písomnej listiny alebo zriadeného ústne a potvrdeného písomne na súdoch členského štátu, v ktorom má poručnícky fond bydlisko;

7. v spore týkajúcom sa zaplatenia odmeny požadovanej za záchranu nákladu alebo prepravného na súde, z úradnej moci ktorého tento náklad alebo prepravné boli:

   a) zaistené na účely zabezpečenia takejto platby alebo

   b) mohli byť takto zaistené, ale bola zložená kaucia alebo iná zábezpeka;

   pričom toto ustanovenie sa uplatní, len ak sa tvrdí, že žalovaný má práva k tomuto nákladu alebo prepravnému alebo takéto práva mal v čase záchrany.

Článok 8

Osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať:

1. ak ide o jedného z viacerých žalovaných, na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach;

2. ako tretiu osobu v konaní o záruke alebo ručení alebo v inom konaní súvisiacom s treťou osobou na súde, na ktorom sa vedie hlavné konanie, ak sa toto konanie nezačalo výlučne s úmyslom vyňať ju z právomoci súdu, ktorý by inak mal právomoc;

3. pri vzájomnom nároku vyplývajúcom z tej istej zmluvy alebo skutočnosti ako pôvodný nárok na súde, ktorý koná o pôvodnom nároku;

4. vo veciach súvisiacich so zmluvou, ak žalobu možno spojiť so žalobou proti tomu istému žalovanému vo veciach vecných práv k nehnuteľnosti, na súde členského štátu, na území ktorého sa majetok nachádza.

Článok 9

Ak podľa tohto nariadenia má súd členského štátu právomoc vo veciach týkajúcich sa zodpovednosti za používanie alebo prevádzku lode, má tento súd alebo iný súd určený na tento účel vnútroštátnym právnym poriadkom členského štátu právomoc konať tiež o návrhoch na obmedzenie rozsahu zodpovednosti.

▼B

ODDIEL 3

Právomoc vo veciach poistenia

Článok 10

Vo veciach poistenia sa právomoc určuje podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 6 a článok 7 bod 5.

Článok 11

1. Poistiteľa s bydliskom v členskom štáte možno žalovať:

a) na súdoch členského štátu, na území ktorého má bydlisko;

b) na území iného členského štátu, ak žalobu podal poistník, poistený alebo oprávnený z poistenia, na súdoch podľa miesta bydliska žalobcu, alebo

c) ak ide o spolupoistiteľa, na súdoch členského štátu, v ktorom sa vedie konanie proti hlavnému poistiteľovi.

2. Poistiteľ, ktorý nemá bydlisko v členskom štáte, ale má organizačnú zložku, obchodné zastúpenie alebo inú pobočku v niektorom z členských štátov, sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky považuje za poistiteľa s bydliskom v tomto členskom štáte.

Článok 12

Pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti za škodu alebo poistenie nehnuteľného majetku, možno poistiteľa okrem toho žalovať na súdoch podľa miesta, kde došlo k poistnej udalosti. To isté platí, ak je hnuteľný a nehnuteľný majetok krytý rovnakou poistkou a obidva boli poškodené tou istou udalosťou.

Článok 13

1. Pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti za škodu, možno poistiteľa tiež pribrať do konania, ktoré začal poškodený proti poistenému, ak to pripúšťa právny poriadok štátu, ktorého súd koná.

2. Články 10, 11 a 12 sa uplatnia na konania začaté poškodeným proti poistiteľovi, ak sú takéto priame žaloby prípustné.

3. Ak právny poriadok, ktorým sa spravujú takéto priame žaloby, určuje, že poistníka alebo poisteného možno pribrať ako účastníkov konania, má nad nimi právomoc ten istý súd.

Článok 14

1. Bez toho, aby bolo dotknuté ustanovenie článku 13 ods. 3, môže poistiteľ začať konanie len na súdoch členského štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko bez ohľadu na to, či je tento poistníkom, poisteným alebo oprávneným z poistenia.

▼B

2. Ustanovenia tohto oddielu nemajú vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

Článok 15

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. dojednanou po vzniku sporu;

2. ktorá umožňuje poistníkovi, poistencovi alebo oprávnenému z poistenia začať konanie na iných súdoch ako sú uvedené v tomto oddiele;

3. dojednanou medzi poistníkom a poistiteľom, ak obaja mali v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, ak táto dohoda dáva právomoc súdom uvedeného členského štátu aj pre prípad, že k poistnej udalosti dôjde v cudzine, za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom uvedeného členského štátu;

4. dojednanou s poistníkom, ktorý nemá bydlisko v členskom štáte, okrem prípadov, keď je poistenie povinné alebo sa vzťahuje na nehnuteľný majetok na území členského štátu; alebo

5. ktorá sa týka poistnej zmluvy, ktorá poisťuje jedno riziko alebo viaceré riziká uvedené v článku 16.

Článok 16

Toto sú riziká, na ktoré odkazuje článok 15 bod 5:

1. akákoľvek strata alebo škoda na:

   a) námorných lodiach, zariadeniach umiestnených v pobrežných vodách alebo na otvorenom mori alebo lietadlách, vyplývajúca z nebezpečenstva týkajúceho sa ich využívania na obchodné účely;

   b) prepravovanom tovare, okrem batožiny cestujúcich, ak tento tovar je výlučne alebo čiastočne prepravovaný takýmito loďami alebo lietadlami;

2. všetky druhy zodpovednosti okrem zodpovednosti za telesné zranenie cestujúcich alebo stratu alebo poškodenie ich batožiny:

   a) z používania alebo prevádzky lodí, zariadení alebo lietadiel uvedených v bode 1 písm. a), pokiaľ vo vzťahu k posledne uvedeným právny poriadok členského štátu, v ktorom je takéto lietadlo registrované, nevylučuje voľbu právomoci súdu vo veciach poistenia takýchto rizík;

   b) za stratu alebo škodu spôsobenú prepravovaným tovarom uvedeným v bode 1 písm. b);

3. akékoľvek finančné straty súvisiace s používaním alebo prevádzkovaním lodí, zariadení alebo lietadiel podľa bodu 1 písm. a), najmä strata prepravného alebo dopravného;

▼B

4. akékoľvek riziko alebo právny nárok spojený s rizikami alebo nárokmi uvedenými v bodoch 1 až 3;

5. bez toho, aby boli dotknuté body 1 až 4, všetky „veľké riziká“ vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) ([1]).

ODDIEL 4

Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv

Článok 17

1. Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky;

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

2. Ak spotrebiteľ uzatvorí zmluvu s účastníkom, ktorý nemá bydlisko v členskom štáte, ale má organizačnú zložku, obchodné zastúpenie alebo inú pobočku v niektorom z členských štátov, tento účastník sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky považuje za účastníka s bydliskom v tomto členskom štáte.

3. Tento oddiel sa neuplatní na prepravné zmluvy s výnimkou tých, ktorých predmetom je zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu.

Článok 18

1. Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo – bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka – na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

2. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

3. Tento článok nemá vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

([1]) Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼B

Článok 19

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. dojednanou po vzniku sporu;

2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo

3. dojednanou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, a ktorá udeľuje právomoc súdom tohto členského štátu za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto členského štátu.

ODDIEL 5

Právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv

Článok 20

1. Vo veciach individuálnych pracovných zmlúv sa právomoc určí podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 6, článok 7 bod 5, a v prípade konania začatého proti zamestnávateľovi článok 8 ods. 1.

2. Ak zamestnanec uzavrie individuálnu pracovnú zmluvu so zamestnávateľom, ktorý nemá bydlisko v členskom štáte, ale má organizačnú zložku, obchodné zastúpenie alebo inú pobočku v niektorom členskom štáte, potom sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky pokladá za zamestnávateľa s bydliskom v tomto členskom štáte.

Článok 21

1. Zamestnávateľa s bydliskom v členskom štáte možno žalovať:

a) na súdoch členského štátu, v ktorom má bydlisko, alebo

b) v inom členskom štáte:

   i) na súdoch podľa miesta, kde alebo odkiaľ zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu, alebo na súdoch podľa miesta, kde naposledy prácu vykonával, alebo

   ii) ak zamestnanec prácu nevykonáva alebo nevykonával obvykle v jednej krajine, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza alebo nachádzala prevádzkareň, ktorá zamestnanca najala.

2. Zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko v členskom štáte, možno žalovať na súde členského štátu v súlade s odsekom 1 písm. b).

▼B

Článok 22

1. Zamestnávateľ môže začať konanie len na súdoch členského štátu, v ktorom má zamestnanec bydlisko.

2. Ustanovenia tohto oddielu nemajú vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

Článok 23

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. dojednanou po vzniku sporu alebo

2. ktorá umožní zamestnancovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele.

ODDIEL 6

Výlučná právomoc

Článok 24

Výlučnú právomoc majú tieto súdy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov:

1. v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

   Avšak v konaniach, ktorých predmetom je nájom nehnuteľnosti na dočasné súkromné užívanie na dobu maximálne šesť za sebou nasledujúcich mesiacov, právomoc majú tiež súdy členského štátu, v ktorom má bydlisko žalovaný, za predpokladu, že nájomca je fyzická osoba a že prenajímateľ a nájomca majú bydlisko v tom istom členskom štáte;

2. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť založenia, neplatnosť alebo zánik obchodných spoločností alebo iných právnických osôb alebo združení fyzických a právnických osôb, alebo platnosť rozhodnutí ich orgánov, súdy členského štátu, v ktorom má spoločnosť, právnická osoba alebo združenie sídlo; sídlo súd určí podľa vlastných noriem medzinárodného práva súkromného;

3. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť zápisov do verejných registrov, súdy členského štátu, v ktorom sa vedie register;

4. v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známok, priemyselných vzorov alebo iných obdobných práv, ktoré sa musia registrovať alebo pri ktorých sa musí žiadať o ochranu, a to bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe, súd členského štátu, v ktorom sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala, v ktorom sa registrácia alebo ochrana poskytli, alebo v ktorom sa podľa právneho nástroja Únie alebo medzinárodného dohovoru za poskytnuté považujú.

▼B

Bez toho, aby bola dotknutá právomoc Európskeho patentového úradu podľa Dohovoru o udeľovaní európskeho patentu podpísaného 5. októbra 1973 v Mníchove, súdy každého členského štátu majú výlučnú právomoc v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti akéhokoľvek európskeho patentu udeleného tomuto členskému štátu;

5. v konaniach týkajúcich sa výkonu rozsudku súdu členského štátu, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať.

ODDIEL 7

Voľba právomoci

Článok 25

1. Ak sa účastníci zmluvy bez ohľadu na svoje bydlisko dohodli, že súd alebo súdy členského štátu majú právomoc na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, potom má právomoc tento súd alebo tieto súdy, pokiaľ dohoda nie je podľa právneho poriadku tohto členského štátu vecne neplatná. Táto právomoc súdu je výlučná, ak sa účastníci nedohodli inak. Dohoda o voľbe právomoci musí byť buď:

a) písomná, alebo písomne potvrdená;

b) vo forme, ktorá je v súlade s praxou, ktorú medzi sebou zaviedli účastníci zmluvy, alebo

c) v medzinárodnom obchode vo forme, ktorá je v súlade so zvyklosťami, ktoré sú alebo majú byť účastníkom zmluvy známe, a ktorá je v takomto obchode dobre známa a pravidelne dodržiavaná účastníkmi, ktorí uzatvorili zmluvu typickú pre daný obchodný vzťah.

2. Komunikácia elektronickou cestou, ktorá poskytuje trvalý záznam o dohode, sa považuje za „písomnú“.

3. Súd alebo súdy členského štátu, ktorých právomoc bola zvolená listinou zriaďujúcou poručnícky fond („trust“), majú výlučnú právomoc v sporoch proti zriaďovateľovi, správcovi alebo oprávnenému, ak ide o vzťahy medzi týmito osobami alebo o ich práva či povinnosti vyplývajúce z poručníckeho fondu.

4. Dohody alebo ustanovenia listiny zriaďujúcej poručnícky fond o voľbe právomoci sú právne neúčinné, ak sú v rozpore s článkami 15, 19 alebo 23 alebo ak súdy, ktorých právomoc sa má nimi vylúčiť, majú výlučnú právomoc podľa článku 24.

▼B

5. Dohoda o voľbe právomoci, ktorá je súčasťou zmluvy, sa považuje za dohodu nezávislú od ostatných ustanovení zmluvy.

Platnosť dohody o voľbe právomoci nemožno napadnúť len z dôvodu, že je neplatná zmluva.

Článok 26

1. Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

2. Vo veciach uvedených v oddieloch 3, 4 alebo 5, v ktorých je žalovaným poistník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietať absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

ODDIEL 8

Skúmanie právomoci a prípustnosti

Článok 27

Ak má súd členského štátu konať vo veci, v ktorej majú výlučnú právomoc súdy iného členského štátu na základe článku 24, aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Článok 28

1. Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

2. Súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby si mohol pripraviť svoju obhajobu, alebo že sa na tento účel prijali všetky potrebné kroky.

3. Článok 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) [1] sa uplatní namiesto odseku 2 tohto článku, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručovať z jedného členského štátu do iného členského štátu podľa uvedeného nariadenia.

[1] Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79.

▼B

4. Ak nemožno uplatniť nariadenie (ES) č. 1393/2007, uplatní sa článok 15 haagskeho Dohovoru z 15. novembra 1965 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručovať do cudziny podľa tohto dohovoru.

ODDIEL 9

Prekážka začatej veci – súvisiace veci

Článok 29

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 31 ods. 2, ak sa vedú konania v tej istej veci a medzi rovnakými účastníkmi na súdoch rôznych členských štátov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý začal konať ako prvý.

2. V prípadoch uvedených v odseku 1 je konajúci súd, na svoju žiadosť, bezodkladne informovaný ktorýmkoľvek iným konajúcim súdom o dátume, keď tento súd začal konať podľa článku 32.

3. Keď sa potvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať, každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech tohto súdu.

Článok 30

1. Ak sa koná o súvisiacich veciach na súdoch rôznych členských štátov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže prerušiť konanie.

2. Ak konanie na súde, ktorý začal konať ako prvý, prebieha na prvom stupni, iný súd môže tiež na žiadosť jedného z účastníkov odmietnuť vykonávať svoju právomoc, ak súd, ktorý začal konať ako prvý, má právomoc rozhodovať vo všetkých týchto veciach a ak jeho právny poriadok pripúšťa ich zlúčenie.

3. Na účely tohto článku sa veci považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné prerokovať a rozhodnúť ich spoločne, a tak sa vyhnúť riziku nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach.

Článok 31

1. Ak sú veci vo výlučnej právomoci niekoľkých súdov, každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech súdu, ktorý začal konať ako prvý.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 26, ak začne konať súd členského štátu, ktorý má výlučnú právomoc na základe dohody uvedenej v článku 25, akýkoľvek súd iného členského štátu preruší konanie dovtedy, kým súd konajúci na základe dohody nevyhlási, že nemá právomoc podľa tejto dohody.

▼B

3. Keď súd zvolený v dohode potvrdí svoju právomoc v súlade s dohodou, súd iného členského štátu odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech tohto súdu.

4. Odseky 2 a 3 sa neuplatnia na veci uvedené v oddieloch 3, 4 alebo 5, ak je žalobcom poistník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec a dohoda nie je podľa ustanovení týchto oddielov platná.

Článok 32

1. Na účely tohto oddielu sa konanie na súde považuje za začaté:

a) momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil doručenie žalovanému, alebo

b) ak sa písomnosť musí doručiť pred podaním na súd, momentom jej prevzatia orgánom povereným doručovaním za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súde.

Orgánom povereným doručovaním uvedeným v písmene b) je orgán, ktorý ako prvý dostane písomnosti určené na doručenie.

2. Súd alebo orgán poverený doručovaním, uvedené v odseku 1, zaznamenajú dátum podania písomnosti, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennej písomnosti, alebo dátum prijatia písomností určených na doručenie.

Článok 33

1. Ak je právomoc založená na článku 4 alebo na článkoch 7, 8 alebo 9 a na súde tretieho štátu sa vedie konanie v čase, keď súd v členskom štáte začne konať o žalobe v tej istej veci a medzi rovnakými účastníkmi ako na súde tretieho štátu, súd členského štátu môže konanie prerušiť, ak:

a) sa očakáva, že súd tretieho štátu vydá rozsudok, ktorý bude možné v tomto členskom štáte uznať a prípadne vykonať a

b) súd členského štátu je presvedčený, že prerušenie konania je potrebné v záujme riadneho výkonu spravodlivosti.

2. Súd členského štátu môže kedykoľvek pokračovať v konaní, ak:

▼B

a) konanie na súde tretieho štátu bolo tiež prerušené alebo zastavené;

b) súd členského štátu považuje za nepravdepodobné, že konanie na súde tretieho štátu bude v primeranom čase ukončené, alebo

c) pokračovanie v konaní je v záujme riadneho výkonu spravodlivosti nevyhnutné.

3. Súd členského štátu zastaví konanie, ak sa konanie na súde tretieho štátu skončilo, pričom bol vydaný rozsudok, ktorý možno v tomto členskom štáte uznať a prípadne vykonať.

4. Súd členského štátu uplatní tento článok na návrh jednej zo zmluvných strán alebo, ak je to prípustné podľa vnútroštátneho právneho poriadku, aj bez návrhu.

Článok 34

1. Ak je právomoc založená na článku 4 alebo na článkoch 7, 8 alebo 9 a na súde tretieho štátu sa koná o žalobe v čase, keď súd v členskom štáte začal konať vo veci, ktorá súvisí so žalobou na súde tretieho štátu, súd členského štátu môže konanie prerušiť, ak:

a) je vhodnejšie o súvisiacich žalobách konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť riziku nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach;

b) sa očakáva, že súd tretieho štátu vydá rozsudok, ktorý bude možné v uvedenom členskom štáte uznať a prípadne vykonať a

c) súd členského štátu je presvedčený, že prerušenie konania je potrebné v záujme riadneho výkonu spravodlivosti.

2. Súd členského štátu môže kedykoľvek pokračovať v konaní, ak:

a) sa súd členského štátu domnieva, že už neexistuje riziko nezlučiteľných rozsudkov;

b) konanie na súde tretieho štátu bolo tiež prerušené alebo zastavené;

c) súd členského štátu považuje za nepravdepodobné, že konanie na súde tretieho štátu bude v primeranom čase ukončené, alebo

d) pokračovanie v konaní je v záujme riadneho výkonu spravodlivosti nevyhnutné.

▼B

3. Súd členského štátu môže zastaviť konanie, ak konanie na súde tretieho štátu skončilo, pričom bol vydaný rozsudok, ktorý možno v tomto členskom štáte uznať a prípadne vykonať.

4. Súd členského štátu uplatní tento článok na návrh jednej zo zmluvných strán alebo, ak je to prípustné podľa vnútroštátneho právneho poriadku, aj bez návrhu.

ODDIEL 10

Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení

Článok 35

Na súdy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.

KAPITOLA III

UZNANIE A VÝKON

ODDIEL 1

Uznanie

Článok 36

1. Rozsudok vydaný v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania.

2. Každý zainteresovaný účastník môže postupom ustanoveným v oddiele 3 pododdiele 2 podať návrh na rozhodnutie o tom, že neexistujú dôvody na zamietnutie uznania uvedené v článku 45.

3. Ak výsledok konania na súde členského štátu závisí na posúdení zamietnutia uznania ako predbežnej otázky, potom tento súd má právomoc v tejto otázke.

Článok 37

1. Účastník, ktorý sa chce v určitom členskom štáte dovolávať rozsudku vydaného v inom členskom štáte, predloží:

a) vyhotovenie rozsudku, ktoré spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti a

b) osvedčenie vydané podľa článku 53.

2. V prípade potreby môže súd alebo orgán, na ktorom sa účastník dovoláva rozsudku vydaného v inom členskom štáte, požiadať dovolávajúceho sa účastníka, aby v súlade s článkom 57 predložil preklad alebo prepis obsahu osvedčenia uvedeného v odseku 1 písm. b). Ak

▼B

súd alebo orgán nemôže konať bez prekladu rozsudku, môže požiadať účastníka o takýto preklad namiesto prekladu obsahu osvedčenia.

Článok 38

Súd alebo orgán, na ktorom sa účastník dovoláva rozsudku vydaného v inom členskom štáte, môže čiastočne alebo úplne prerušiť konanie, ak:

a) je rozsudok v členskom štáte pôvodu napadnutý, alebo

b) sa podal návrh na rozhodnutie o tom, že neexistujú dôvody na zamietnutie uznania uvedené v článku 45, alebo návrh na rozhodnutie o zamietnutí uznania na základe niektorého z týchto dôvodov.

ODDIEL 2

Výkon

Článok 39

Rozsudok vydaný v členskom štáte, ktorý je v tomto členskom štáte vykonateľný, je vykonateľný v iných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné vyhlásenie jeho vykonateľnosti.

Článok 40

Vykonateľný rozsudok je zo zákona spojený s oprávnením prijať akékoľvek ochranné opatrenia, ktoré existujú v právnom poriadku dožiadaného členského štátu.

Článok 41

1. S výhradou ustanovení tohto oddielu sa výkon rozsudkov vydaných v inom členskom štáte spravuje právnym poriadkom dožiadaného členského štátu. Rozsudok vydaný v členskom štáte, ktorý je vykonateľný v dožiadanom členskom štáte, sa v ňom vykoná za rovnakých podmienok ako rozsudok vydaný v dožiadanom členskom štáte.

2. Bez ohľadu na odsek 1 sa dôvody zamietnutia alebo prerušenia výkonu podľa právneho poriadku dožiadaného členského štátu uplatnia, pokiaľ nie sú nezlučiteľné s dôvodmi uvedenými v článku 45.

3. Od účastníka, ktorý žiada o výkon rozsudku vydaného v inom členskom štáte, nemožno žiadať, aby mal v dožiadanom členskom štáte poštovú adresu. Nemožno od tohto účastníka ani žiadať, aby mal v dožiadanom členskom štáte splnomocneného zástupcu, pokiaľ ustanovenie takéhoto zástupcu nie je povinné, a to bez ohľadu na štátne občianstvo alebo bydlisko účastníkov.

▼B

Článok 42

1. Na účely výkonu rozsudku vydaného v členskom štáte v inom členskom štáte predloží navrhovateľ príslušnému orgánu výkonu:

a) vyhotovenie rozsudku, ktoré spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti;

b) osvedčenie vydané podľa článku 53, ktoré osvedčuje vykonateľnosť rozsudku a ktoré obsahuje výpis rozsudku a prípadne aj relevantné informácie o náhrade trov konania a výpočte úrokov.

2. Na účely výkonu rozsudku vydaného v členskom štáte v inom členskom štáte, ktorým sa nariaďuje predbežné opatrenie vrátane ochranného opatrenia, predloží navrhovateľ príslušnému orgánu výkonu:

a) vyhotovenie rozsudku, ktoré spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti;

b) osvedčenie vydané podľa článku 53, ktoré obsahuje opis opatrenia a osvedčuje, že:

i) súd má právomoc rozhodovať vo veci samej;

ii) rozsudok je vykonateľný v členskom štáte pôvodu a

c) dôkaz o doručení rozsudku, ak sa opatrenie nariadilo bez predvolania žalovaného na súd.

3. Príslušný orgán výkonu môže v prípade potreby od navrhovateľa požadovať, aby v súlade s článkom 57 predložil preklad alebo prepis obsahu osvedčenia.

4. Príslušný orgán výkonu smie od navrhovateľa požadovať, aby predložil preklad rozsudku, iba ak nevie konať bez takého prekladu.

Článok 43

1. Ak sa žiada o výkon rozsudku vydaného v inom členskom štáte, osvedčenie vydané podľa článku 53 sa doručí osobe, proti ktorej sa žiada o výkon, pred prvým opatrením v rámci výkonu rozsudku. K osvedčeniu sa pripojí rozsudok, ak sa tejto osobe nedoručil už skôr.

2. Ak má osoba, proti ktorej sa žiada o výkon, bydlisko v inom členskom štáte, ako je členský štát pôvodu, môže s cieľom namietať proti výkonu požiadať o preklad rozsudku, ak rozsudok nie je vyhotovený v niektorom z týchto jazykov alebo ak k nemu nie je pripojený preklad do niektorého z týchto jazykov:

a) jazyk, ktorému rozumie, alebo

b) úradný jazyk členského štátu, v ktorom má bydlisko, alebo – ak je v tomto členskom štáte niekoľko úradných jazykov – úradný jazyk alebo jednej z úradných jazykov miesta, v ktorom má bydlisko.

▼B

Ak sa žiada o preklad rozsudku podľa prvého pododseku, nemožno prijať žiadne opatrenie v rámci výkonu s výnimkou ochranných opatrení, kým sa tento preklad neposkytne osobe, proti ktorej sa žiada o výkon.

Tento odsek sa neuplatní, ak sa už osobe, proti ktorej sa žiada o výkon, doručil rozsudok v niektorom z jazykov uvedených v prvom pododseku alebo ku ktorému sa pripojil preklad do niektorého z týchto jazykov.

3. Tento článok sa neuplatní na výkon ochranného opatrenia zahrnutého do rozsudku alebo ak osoba, ktorá žiada o výkon, podá návrh na vydanie ochranného opatrenia podľa článku 40.

Článok 44

1. V prípade návrhu na zamietnutie výkonu rozsudku podľa oddielu 3 pododdielu 2 môže súd v dožiadanom členskom štáte na návrh osoby, proti ktorej sa žiada výkon:

a) obmedziť vykonávacie konanie na ochranné opatrenia;

b) podmieniť výkon poskytnutím záruky podľa svojho uváženia, alebo

c) čiastočne alebo úplne zastaviť vykonávacie konanie.

2. Príslušný orgán v dožiadanom členskom štáte zastaví na návrh osoby, proti ktorej sa žiada o výkon, vykonávacie konanie, ak je vykonateľnosť rozsudku pozastavená v členskom štáte pôvodu.

ODDIEL 3

Zamietnutie uznania a výkonu

Pododdiel 1

Zamietnutie uznania

Článok 45

1. Uznanie rozsudku sa na návrh zainteresovaného účastníka zamietne:

a) ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom (*ordre public*) dožiadaného členského štátu;

b) v prípade, že bol rozsudok vydaný bez účasti žalovaného v konaní, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že žalovaný opomenul začať konanie, ktorým by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť;

c) ak je rozsudok nezlučiteľný s rozsudkom vydaným medzi rovnakými účastníkmi v dožiadanom členskom štáte;

▼B

d) ak je rozsudok nezlučiteľný so skorším rozsudkom vydaným v inom členskom štáte alebo v treťom štáte v rovnakej veci a medzi rovnakými účastníkmi za predpokladu, že skorší rozsudok spĺňa podmienky na jeho uznanie v dožiadanom členskom štáte, alebo

e) ak je rozsudok v rozpore s:

i) oddielmi 3, 4 alebo 5 kapitoly II, ak bol žalovaným poistník, poistený, oprávnený z poistenia alebo poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, alebo

ii) oddielom 6 kapitoly II.

2. Pri skúmaní kritérií právomoci uvedených v odseku 1 písm. e) je súd, na ktorý sa podal návrh, viazaný skutkovými zisteniami, na ktorých si súd pôvodu založil svoju právomoc.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 písm. e), právomoc súdu pôvodu sa nesmie skúmať. Kritériá, na ktorých sa založila právomoc, sa nesmú skúmať z hľadiska rozporu s verejným poriadkom podľa odseku 1 písm. a).

4. Návrh na zamietnutie uznania sa podáva postupmi ustanovenými v pododdiele 2 a prípadne v oddiele 4.

Pododdiel 2

Zamietnutie výkonu

Článok 46

Výkon rozsudku sa na návrh osoby, proti ktorej sa žiada o výkon, zamietne, ak sa preukáže existencia niektorého z dôvodov uvedených v článku 45.

Článok 47

1. Návrh na zamietnutie výkonu sa podáva súdu, ktorý dotknutý členský štát oznámil Komisii podľa článku 75 písm. a) ako súd, na ktorý sa má podať návrh.

2. Konanie o zamietnutie výkonu sa v rozsahu, v ktorom nie je upravené v tomto nariadení, spravuje právnym poriadkom dožiadaného členského štátu.

3. Navrhovateľ predloží súdu vyhotovenie rozsudku a v prípade potreby jeho preklad alebo prepis.

Súd môže upustiť od predloženia písomností uvedených v prvom pododseku, ak ich už má alebo ak považuje za neprimerané žiadať od navrhovateľa, aby ich predložil. V tomto druhom prípade môže súd požiadať druhého účastníka, aby predložil uvedené písomnosti.

▼B

4. Od účastníka, ktorý žiada o zamietnutie výkonu rozsudku vydaného v inom členskom štáte, nemožno žiadať, aby mal v dožiadanom členskom štáte poštovú adresu. Nemožno od tohto účastníka ani žiadať, aby mal v dožiadanom členskom štáte splnomocneného zástupcu, pokiaľ ustanovenie takéhoto zástupcu nie je povinné, a to bez ohľadu na štátne občianstvo alebo bydlisko účastníkov.

Článok 48

Súd o návrhu na zamietnutie výkonu rozhodne bezodkladne.

Článok 49

1. Proti rozhodnutiu o návrhu na zamietnutie výkonu môže podať opravný prostriedok každý z účastníkov.

2. Opravný prostriedok sa podáva na súd, ktorý dotknutý členský štát oznámil Komisii podľa článku 75 písm. b) ako súd, na ktorý sa má podať takýto opravný prostriedok.

Článok 50

Rozhodnutie vydané v konaní o opravnom prostriedku možno napadnúť len opravným prostriedkom, ktorý dotknutý členský štát oznámil Komisii podľa článku 75 písm. c).

Článok 51

1. Súd, na ktorý sa podal návrh na zamietnutie výkonu, alebo súd, ktorý koná o opravnom prostriedku podľa článku 49 alebo článku 50, môže prerušiť konanie, ak sa proti rozsudku podal riadny opravný prostriedok v členskom štáte pôvodu alebo ak lehota na podanie takéhoto opravného prostriedku ešte neuplynula. V tomto druhom prípade môže súd určiť lehotu, v ktorej sa riadny opravný prostriedok musí podať.

2. V prípade rozsudku vydaného na Cypre, v Írsku alebo vo Veľkej Británii sa za riadny opravný prostriedok na účely odseku 1 považuje akýkoľvek opravný prostriedok existujúci v členskom štáte pôvodu.

ODDIEL 4

Spoločné ustanovenia

Článok 52

Za žiadnych okolností sa rozsudok vydaný v členskom štáte nesmie v dožiadanom členskom štáte skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

▼B

Článok 53

Súd pôvodu na žiadosť zainteresovaného účastníka vydá osvedčenie na tlačive v prílohe I.

Článok 54

1. Ak rozsudok obsahuje opatrenie alebo príkaz, ktoré nie sú známe v právnom poriadku dožiadaného členského štátu, toto opatrenie alebo tento príkaz sa v čo najväčšej miere prispôsobia opatreniu alebo príkazu, ktoré právny poriadok tohto členského štátu pozná a ktoré sú spojené s rovnocennými účinkami a sledujú podobné ciele a záujmy.

Takéto prispôsobenie nesmie viesť k účinkom, ktoré by išli nad rámec účinkov ustanovených v právnom poriadku členského štátu pôvodu.

2. Ktorýkoľvek účastník môže na súde napadnúť prispôsobenie opatrenia alebo príkazu.

3. V prípade potreby sa od účastníka, ktorý sa dovoláva rozsudku alebo žiada o jeho výkon, môže žiadať preklad alebo prepis rozsudku.

Článok 55

Rozsudok vydaný v niektorom členskom štáte, ktorým sa ukladá pokuta, je vykonateľný v dožiadanom členskom štáte len vtedy, ak jej výšku určil s konečnou platnosťou súd pôvodu.

Článok 56

Od účastníka, ktorý v jednom členskom štáte žiada o výkon rozsudku vydaného v inom členskom štáte, nemožno požadovať zloženie záruky, zálohy alebo preddavku, bez ohľadu na ich označenie, len z dôvodu, že je cudzím štátnym občanom alebo že nemá bydlisko alebo pobyt v dožiadanom členskom štáte.

Článok 57

1. Ak sa podľa tohto nariadenia vyžaduje preklad alebo prepis, takýto prepis alebo preklad sa vyhotoví v úradnom jazyku príslušného členského štátu alebo, ak je v tomto členskom štáte viacero úradných jazykov, v jednom z úradných jazykov súdneho konania, v súlade s právnym poriadkom tohto členského štátu, v mieste, v ktorom sa dovoláva rozsudku vydaného v inom členskom štáte, alebo v ktorom sa podáva návrh.

2. Na účely tlačív uvedených v článkoch 53 a 60 sa preklad alebo prepis môže vyhotoviť aj do ktoréhokoľvek iného úradného jazyka alebo jazykov inštitúcií Únie, ktoré príslušný členský štát označil za prijateľné.

▼B

3. Preklad podľa tohto nariadenia vypracuje osoba oprávnená na vykonávanie prekladov v niektorom z členských štátov.

KAPITOLA IV

VEREJNÉ LISTINY A SÚDNE ZMIERY

Článok 58

1. Verejná listina, ktorá je vykonateľná v členskom štáte pôvodu, sa vykoná v iných členských štátoch bez toho, aby sa vyžadovalo vyhlásenie vykonateľnosti. Výkon verejnej listiny možno zamietnuť, len ak je v zjavnom rozpore s verejným poriadkom (ordre public) dožiadaného členského štátu.

Ustanovenia kapitoly III oddielu 2, oddielu 3 pododdielu 2 a oddielu 4 sa uplatnia na verejné listiny primerane.

2. Verejná listina musí spĺňať požiadavky na preukázanie jej pravosti v členskom štáte pôvodu.

Článok 59

Súdny zmier, ktorý je vykonateľný v členskom štáte pôvodu, sa vykoná v inom členskom štáte za rovnakých podmienok ako verejné listiny.

Článok 60

Príslušný orgán alebo súd členského štátu pôvodu vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka na tlačive v prílohe II osvedčenie obsahujúce zhrnutie vykonateľnej povinnosti zaznamenanej vo verejnej listine alebo dohody medzi zúčastnenými stranami obsiahnutej v súdnom zmieri.

KAPITOLA V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 61

V kontexte tohto nariadenia sa na písomnosti vydané v členskom štáte nevyžaduje vyššie overenie ani splnenie inej podobnej formálnej náležitosti.

Článok 62

1. Na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

2. Ak účastník nemá bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, potom na určenie, či má účastník bydlisko v inom členskom štáte, súd použije právny poriadok tohto členského štátu.

▼B

Článok 63

1. Na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má:

a) registrované sídlo;

b) ústredie alebo

c) hlavné miesto podnikateľskej činnosti.

2. Na účely Cypru, Írska a Spojeného kráľovstva sa pod „sídlom“ rozumie „registered office“, alebo pri jeho absencii „place of incorporation“ (miesto registrácie), alebo pri jeho absencii miesto, podľa ktorého právneho poriadku došlo k „formation“ (založeniu).

3. Na určenie, či má poručnícky fond („trust“) bydlisko v členskom štáte, na ktorého súd bola vo veci podaná žaloba, súd uplatní normy medzinárodného práva súkromného svojho štátu.

Článok 64

Bez vplyvu na priaznivejšie ustanovenia vnútroštátnych právnych noriem osoby s bydliskom v členskom štáte, proti ktorým konajú trestné súdy iného členského štátu, ktorého nie sú štátnymi občanmi, pre neúmyselný trestný čin môžu obhajovať osoby, ktoré sú na to kvalifikované, aj v ich neprítomnosti. Súd, ktorý vo veci koná, však môže nariadiť osobnú účasť obžalovaného; ak sa nedostaví, rozsudok vydaný vo veci občianskoprávneho nároku bez toho, aby táto osoba mala príležitosť zabezpečiť si obhajobu, sa nemusí uznať ani vykonať v ostatných členských štátoch.

Článok 65

1. Právomoc určenú v článku 8 ods. 2 a článku 13 v konaniach o žalobách týkajúcich sa záruky alebo ručenia alebo v inom konaní týkajúcom sa tretej osoby možno uplatniť v členských štátoch uvedených v zozname, ktorý vyhotovila Komisia podľa článku 76 ods. 1 písm. b) a článku 76 ods. 2, len pokiaľ to pripúšťa ich vnútroštátny právny poriadok. Osobu s bydliskom v inom členskom štáte možno vyzvať, aby vstúpila do konania pred súdmi týchto členských štátov podľa pravidiel týkajúcich sa oznámení o pribratí tretej osoby do konania uvedených v tomto zozname.

2. Rozsudky vydané v členskom štáte na základe článku 8 bodu 2 alebo článku 13 sa uznajú a vykonávajú v súlade s kapitolou III v ktoromkoľvek inom členskom štáte. Akékoľvek účinky, ktoré môžu mať rozsudky vydané v členských štátoch zahrnutých v zozname uvedenom v odseku 1 podľa ich právneho poriadku na základe odseku 1 na tretie osoby, sa uznajú vo všetkých členských štátoch.

3. Členské štáty zahrnuté v zozname uvedenom v odseku 1 poskytnú v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci zriadenej rozhodnutím Rady 2001/470/ES ([1]) (ďalej len „Európska justičná sieť“) informácie o tom, ako možno podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku stanoviť účinky rozsudkov uvedené v druhej vete odseku 2.

([1]) Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 25.

▼B

KAPITOLA VI

PRECHODNÉ USTANOVENIA

Článok 66

1. Toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

2. Bez ohľadu na článok 80 sa nariadenie (ES) č. 44/2001 naďalej uplatňuje na rozsudky vydané v konaniach začatých, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery, ktoré sa schválili alebo uzavreli pred 10. januárom 2015, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia.

KAPITOLA VII

VZŤAH K INÝM PRÁVNYM NÁSTROJOM

Článok 67

Toto nariadenie nemá vplyv na uplatňovanie ustanovení upravujúcich právomoc a uznávanie a výkon rozsudkov v špecifických veciach, ktoré sú obsiahnuté v právnych nástrojoch Únie alebo vnútroštátnych právnych predpisoch harmonizovaných v súlade s týmito právnymi nástrojmi.

Článok 68

1. Toto nariadenie nahrádza medzi členskými štátmi Bruselský dohovor z roku 1968, s výnimkou území členských štátov, na ktoré sa vzťahuje územná pôsobnosť dohovoru a ktoré sú vylúčené z pôsobnosti tohto nariadenia podľa článku 355 ZFEÚ.

2. V rozsahu, v ktorom toto nariadenie nahrádza ustanovenia Bruselského dohovoru z roku 1968 medzi členskými štátmi, akýkoľvek odkaz na tento dohovor treba chápať ako odkaz na toto nariadenie.

Článok 69

S výnimkou článku 70 a článku 71 nahrádza toto nariadenie medzi členskými štátmi dohovory upravujúce tie isté veci, na ktoré sa uplatňuje toto nariadenie. Nahrádzajú sa najmä dohovory zahrnuté v zozname, ktorý vyhotovila Komisia podľa článku 76 ods. 1 písm. c) a článku 76 ods. 2.

Článok 70

1. Dohovory uvedené v článku 69 zostávajú naďalej v platnosti vo vzťahu k veciam, na ktoré sa toto nariadenie neuplatňuje.

▼B

2. Zostávajú v platnosti ohľadne rozsudkov vydaných, verejných listín vyhotovených alebo zaregistrovaných a súdnych zmierov schválených alebo uzavretých pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 44/2001.

Článok 71

1. Toto nariadenie nemá vplyv na dohovory, ktorých sú členské štáty zmluvnými stranami a ktoré upravujú právomoc alebo uznávanie a výkon rozsudkov v špecifických veciach.

2. Na účely jednotného výkladu sa odsek 1 bude uplatňovať takto:

a) toto nariadenie nebráni súdu členského štátu, ktorý je zmluvnou stranou dohovoru týkajúceho sa špecifickej veci, aby si založil právomoc podľa tohto dohovoru, aj keď žalovaný má bydlisko v inom členskom štáte, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru. Súd konajúci o žalobe však musí vždy uplatniť článok 28 tohto nariadenia;

b) rozsudok vydaný súdom členského štátu na základe právomoci založenej podľa dohovoru v špecifickej veci sa uznáva a vykonáva v inom členskom štáte podľa tohto nariadenia.

Ak dohovor v špecifickej veci, ktorého zmluvnými stranami sú členský štát pôvodu, ako aj dožiadaný členský štát, upravuje podmienky uznania a výkonu rozsudkov, uplatnia sa tieto podmienky. Vždy sa však môžu uplatniť ustanovenia tohto nariadenia o uznaní a výkone rozsudkov.

▼M1

Článok 71a

1. Na účely tohto nariadenia sa súd spoločný pre viacero členských štátov uvedený v odseku 2 („spoločný súd“) považuje za súd členského štátu, ak podľa nástroja, na základe ktorého bol zriadený, takýto spoločný súd vykonáva právomoc vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti tohto nariadenia.

2. Na účely tohto nariadenia sú spoločnými súdmi tieto súdy:

a) Jednotný patentový súd zriadený Dohodou o Jednotnom patentovom súde, ktorá bola podpísaná 19. februára 2013 („Dohoda o JPS“); a

b) Súdny dvor Beneluxu zriadený zmluvou z 31. marca 1965 o zriadení a štatúte Súdneho dvora Beneluxu („Zmluva o Súdnom dvore Beneluxu“).

Článok 71b

Právomoc spoločného súdu sa určí takto:

▼M1

1. Spoločný súd má právomoc, keď by podľa tohto nariadenia mali vo veciach, ktoré upravuje nástroj, ktorým sa zriaďuje spoločný súd, právomoc súdy členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami daného nástroja.

2. Keď žalovaný nemá bydlisko v členskom štáte a týmto nariadením sa vo vzťahu k nemu právomoc neupravuje, uplatňuje sa primerane kapitola II bez ohľadu na bydlisko žalovaného.

   Na spoločný súd možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, aj keď právomoc rozhodovať vo veci samej majú súdy tretieho štátu.

3. Keď má spoločný súd právomoc v spore so žalovaným podľa odseku 2 týkajúcom sa porušenia európskeho patentu, v dôsledku ktorého vznikla škoda v rámci Únie, môže mať tento súd právomoc aj vo vzťahu k škode, ktorá v dôsledku takéhoto porušenia vznikla mimo Únie.

   Takáto právomoc môže vzniknúť, len ak sa majetok žalovaného nachádza v niektorom z členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami nástroja o zriadení spoločného súdu,a spor má dostatočnú väzbu s niektorým z takýchto členských štátov.

Článok 71c

1. Články 29 až 32 sa uplatňujú, keď sa konanie začne na spoločnom súde a na súde členského štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou nástroja o zriadení spoločného súdu.

2. Články 29 až 32 sa uplatňujú, keď sa počas prechodného obdobia uvedeného v článku 83 Dohody o JPS začne konanie na Jednotnom patentovom súde a na súde členského štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o JPS.

Článok 71d

Toto nariadenie sa uplatňuje na uznávanie a výkon:

a) rozsudkov vydaných spoločným súdom, ktoré sa majú uznať a vykonať v členskom štáte, ktorý nie je zmluvnou stranou nástroja o zriadení spoločného súdu; a

b) rozsudkov vydaných súdmi členského štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou nástroja o zriadení spoločného súdu, ktoré sa majú uznať a vykonať v členskom štáte, ktorý je zmluvnou stranou uvedeného nástroja.

Ak sa však o uznanie a výkon rozsudku vydaného spoločným súdom žiada v členskom štáte, ktorý je zmluvnou stranou nástroja o zriadení spoločného súdu, namiesto ustanovení tohto nariadenia sa uplatňujú ustanovenia uvedeného nástroja týkajúce sa uznávania a výkonu.

▼B

Článok 72

Toto nariadenie nemá vplyv na dohody, ktorými sa členské štáty pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 44/2001 zaviazali podľa článku 59 Bruselského dohovoru z roku 1968 neuznať rozsudky vydané najmä v iných zmluvných štátoch tohto dohovoru proti žalovaným s bydliskom alebo obvyklým pobytom v treťom štáte, ak v prípadoch uvedených v článku 4 dohovoru sa právomoc na vydanie rozsudku mohla založiť len na kritériu právomoci uvedenom v druhom odseku článku 3 dohovoru.

Článok 73

1. Týmto nariadením nie je dotknuté uplatňovanie Lugánskeho dohovoru z roku 2007.

2. Týmto nariadením nie je dotknuté uplatňovanie Newyorského dohovoru z roku 1958.

3. Týmto nariadením nie je dotknuté uplatňovanie dvojstranných dohovorov a dohôd medzi tretím štátom a členským štátom, ktoré sa uzavreli pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 44/2001 a ktoré sa týkajú vecí upravených v tomto nariadení.

KAPITOLA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 74

Členské štáty poskytnú v rámci Európskej justičnej siete a na účely sprístupnenia informácií verejnosti, opis vnútroštátnych noriem a postupov, ktorými sa spravuje výkon rozhodnutí, ako aj informáciu o orgánoch príslušných na výkon rozhodnutí, a ďalej informácie o prípadných obmedzeniach výkonu, najmä o normách na ochranu povinného a o premlčacích alebo prekluzívnych lehotách.

Členské štáty tieto informácie pravidelne aktualizujú.

Článok 75

Do 10. januára 2014 členské štáty oznámia Komisii:

a) súdy, na ktoré sa má podať návrh na zamietnutie výkonu podľa článku 47 ods. 1;

b) súdy, na ktoré sa má podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu vo veci návrhu na zamietnutie výkonu podľa článku 49 ods. 2;

c) súdy, na ktoré sa má podať akýkoľvek ďalší opravný prostriedok podľa článku 50 a

▼B

d) jazyky prijateľné pre preklady tlačív podľa ustanovení článku 57 ods. 2.

Komisia zverejní tieto informácie ľubovoľnými vhodnými spôsobmi, najmä prostredníctvom Európskej justičnej siete.

Článok 76

1. Členské štáty oznámia Komisii:

a) kritériá právomoci uvedené v článku 5 ods. 2 a článku 6 ods. 2;

b) pravidlá týkajúce sa oznámení o pribratí tretej osoby do konania uvedené v článku 65 a

c) dohovory uvedené v článku 69.

2. Komisia na základe oznámení členských štátov uvedených v odseku 1 vyhotoví zodpovedajúce zoznamy.

3. Členské štáty oznámia Komisii akékoľvek následné zmeny a doplnenia, ktoré je potrebné vykonať v týchto zoznamoch. Komisia zodpovedajúcim spôsobom zoznamy zmení a doplní.

4. Komisia uverejní zoznamy a ich akékoľvek následné zmeny a doplnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

5. Komisia uverejní všetky informácie oznámené podľa odsekov 1 a 3 akýmikoľvek vhodnými prostriedkami, najmä prostredníctvom Európskej justičnej siete.

Článok 77

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 78 prijať delegované akty týkajúce sa zmien a doplnení príloh I a II.

Článok 78

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 77 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 9. januára 2013.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 77 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

▼B

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný právny akt prijatý podľa článku 77 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 79

Komisia do 11. januára 2022 predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia. Táto správa obsahuje posúdenie prípadnej potreby ďalšieho rozšírenia pôsobnosti kritérií právomoci na žalovaných, ktorí nemajú bydlisko v členskom štáte, a to so zreteľom na uplatňovanie tohto nariadenia a možný medzinárodný vývoj. V prípade potreby sa k uvedenej správe pripojí návrh na zmeny a doplnenia tohto nariadenia.

Článok 80

Týmto nariadením sa zrušuje nariadenie (ES) č. 44/2001. Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe III.

Článok 81

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Uplatňuje sa od 10. januára 2015 s výnimkou článkov 75 a 76, ktoré sa uplatňujú od 10. januára 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

▼B

PRÍLOHA I

OSVEDČENIE K ROZSUDKU V OBČIANSKYCH A OBCHODNÝCH VECIACH

Článok 53 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

1. SÚD PÔVODU

1.1. Názov:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulica a číslo/poštový priečinok:

1.2.2. Obec a poštové smerovacie číslo:

1.2.3. Členský štát:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefón:

1.4. Fax:

1.5. E-mail: (ak je k dispozícii).

2. ŽALOBCA (ŽALOBCOVIA) ([1])

2.1. Priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie:

2.2. Identifikačné číslo (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

2.3. Dátum (dd/mm/rrrr) a miesto narodenia alebo, v prípade právnickej osoby, nadobudnutia právnej subjektivity/založenia/registrácie (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

2.4. Adresa:

2.4.1. Ulica a číslo/poštový priečinok:

2.4.2. Obec a poštové smerovacie číslo:

2.4.3. Krajina:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Iná [uveďte (ISO kód)] ☐

2.5. E-mail: (ak je k dispozícii).

3. ŽALOVANÝ (ŽALOVANÍ) ([2])

3.1. Priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie:

3.2. Identifikačné číslo (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

3.3. Dátum (dd/mm/rrrr) a miesto narodenia alebo, v prípade právnickej osoby, nadobudnutia právnej subjektivity/založenia/registrácie (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

3.4. Adresa:

3.4.1. Ulica a číslo/poštový priečinok:

3.4.2. Obec a poštové smerovacie číslo:

3.4.3. Krajina:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Iná [uveďte (ISO kód)] ☐

3.5. E-mail: (ak je k dispozícii).

▼B

4. ROZSUDOK

4.1. Dátum (dd/mm/rrrr) rozsudku:

4.2. Spisová značka rozsudku:

4.3. Rozsudok bol vydaný v neprítomnosti:

4.3.1. ☐ Nie

4.3.2. ☐ Áno (uveďte dátum (dd/mm/rrrr) doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennej písomnosti odporcovi):

4.4. Rozsudok je vykonateľný v členskom štáte pôvodu bez toho, aby bolo potrebné splniť ďalšie podmienky:

4.4.1. ☐ Áno (uveďte vo vhodnom prípade dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozsudok vykonateľný):

4.4.2. ☐ Áno, ale iba voči nasledujúcej osobe (nasledujúcim osobám) (prosím, uveďte):

4.4.3. ☐ Áno, ale iba v časti (častiach) rozsudku (prosím, uveďte):

4.4.4. ☐ Rozsudok neobsahuje vykonateľnú povinnosť

4.5. Ku dňu vydania osvedčenia je vykázané doručenie rozsudku žalovanému (žalovaným):

4.5.1. ☐ Áno (uveďte dátum doručenia (dd/mm/rrrr), ak je známy):

4.5.1.1. Rozsudok bol doručený v tomto jazyku (týchto jazykoch):

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ Iný [uveďte (ISO kód)] ☐

4.5.2. ☐ Podľa vedomosti súdu nebol doručený

4.6. Obsah rozsudku a úroky:

4.6.1. Rozsudok vo veci peňažného nároku ([3])

4.6.1.1. Stručný opis predmetu konania:

4.6.1.2. Súd nariadil

..... [priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie] ([4])

zaplatiť:

..... [priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie]

4.6.1.2.1. Ak bola určená zodpovednosť viacerých osôb za ten istý nárok, celú sumu možno vymáhať od ktorejkoľvek z nich:

4.6.1.2.1.1. ☐ Áno

4.6.1.2.1.2. ☐ Nie

4.6.1.3. Mena:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulharský lev (BGN) ☐ Česká koruna (CZK) ☐ Maďarský forint (HUF) ☐ Litovský litas (LTL) ☐ Lotyšský lats (LVL) ☐ Poľský zlotý (PLN) ☐ libra šterlingov (GBP) ☐ Rumunský lei (RON) ☐ Švédska koruna (SEK) ☐ Iná [uveďte (kód ISO)]:

4.6.1.4. Základná suma:

4.6.1.4.1. ☐ Suma sa má uhradiť v jednej čiastke:

▼B

4.6.1.4.2. ☐ Suma sa má uhradiť v splátkach ([5])

Dátum splatnosti (dd/mm/rrrr)	Suma

4.6.1.4.3. ☐ Suma sa má platiť pravidelne

4.6.1.4.3.1. ☐ každý deň

4.6.1.4.3.2. ☐ každý týždeň

4.6.1.4.3.3. ☐ inak (spresniť periodicitu):

4.6.1.4.3.4. Odo dňa (dd/mm/rrrr) alebo udalosti:

4.6.1.4.3.5. Vo vhodnom prípade do (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť):

4.6.1.5. Úrok, ak sa má hradiť:

4.6.1.5.1. Úrok:

4.6.1.5.1.1. ☐ V rozsudku sa neuvádza

4.6.1.5.1.2. ☐ Áno, v rozsudku sa uvádza takto:

4.6.1.5.1.2.1. Výška:

alebo

4.6.1.5.1.2.2. Sadzba … %

4.6.1.5.1.2.3. Úrok splatný od ..... (dátum dd/mm/rrrr alebo udalosť) do ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) ([6])

4.6.1.5.2. ☐ Zákonný úrok (vo vhodnom prípade) sa má vypočítať v súlade s (uveďte príslušný právny predpis):

4.6.1.5.2.1. Úrok splatný od ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ([6])

4.6.1.5.3. ☐ Kapitalizácia úroku (vo vhodnom prípade, prosím, uveďte):

4.6.2. Rozsudok, ktorým sa nariaďuje predbežné opatrenie vrátane ochranného opatrenia:

4.6.2.1. Stručný opis predmetu konania a nariadeného opatrenia:

4.6.2.2. Opatrenie nariadil súd, ktorý má právomoc vo veci samej

4.6.2.2.1. ☐ Áno

4.6.3. Iný druh rozsudku:

4.6.3.1. Stručný opis predmetu konania a rozhodnutia súdu:

4.7. Trovy ([7]):

4.7.1. Mena:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulharský lev (BGN) ☐ Česká koruna (CZK) ☐ Maďarský forint (HUF) ☐ Litovský litas (LTL) ☐ Lotyšský lats (LVL) ☐ Poľský zlotý (PLN) ☐ libra šterlingov (GBP) ☐ Rumunský lei (RON) ☐ Švédska koruna (SEK) ☐ Iná [uveďte (kód ISO)]:

4.7.2. Trovy má uhradiť táto osoba (osoby), proti ktorej (ktorým) sa žiada o výkon:

4.7.2.1. Priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie ([8])

4.7.2.2. Ak majú trovy uhradiť viaceré osoby, celú sumu možno vymáhať od ktorejkoľvek z nich:

▼B

4.7.2.2.1. ☐ Áno

4.7.2.2.2. ☐ Nie

4.7.3. Trovy, ktoré sa vymáhajú, sú nasledovné ([9]):

4.7.3.1. ☐ Trovy boli stanovené v rozsudku jednou sumou (uveďte sumu):

4.7.3.2. ☐ Trovy boli stanovené v rozsudku ako percentuálny podiel z celkovej výšky trov (uveďte percentuálny podiel z celkovej výšky):

4.7.3.3. ☐ Povinnosť uhradiť trovy bola určená v rozsudku a presné sumy sú tieto:

4.7.3.3.1. ☐ Súdne poplatky:

4.7.3.3.2. ☐ Odmena advokáta:

4.7.3.3.3. ☐ Náklady doručenia písomností:

4.7.3.3.4. ☐ Iné:

4.7.3.4. ☐ iné (prosím, uveďte):

4.7.4. Úrok z trov:

4.7.4.1. ☐ Nehodí sa

4.7.4.2. ☐ Úrok uvedený v rozsudku

4.7.4.2.1. ☐ Výška:

alebo

4.7.4.2.2. ☐ Sadzba … %

4.7.4.2.2.1. Úrok splatný od ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ([6])

4.7.4.3. ☐ Zákonný úrok sa má vypočítať v súlade s (uveďte príslušný právny predpis):

4.7.4.3.1. Úrok splatný od ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ..... ((dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ([6])

4.7.4.4. ☐ Kapitalizácia úroku (vo vhodnom prípade, prosím, uveďte):

Vydané v: …

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky súdu pôvodu:

([1]) Ak sa rozsudok týka viac ako jedného žalobcu, uveďte informácie o všetkých žalobcoch.
([2]) Ak sa rozsudok týka viac ako jedného žalovaného, uveďte informácie o všetkých žalovaných.
([3]) Ak sa rozsudok týka iba trov súvisiacich s nárokom, o ktorom už bolo rozhodnuté v skoršom rozsudku, bod 4.6.1 nevypĺňajte a prejdite na bod 4.7.
([4]) Ak bola povinnosť zaplatiť uložená viacerým osobám, uveďte informácie o ostatných osobách.
([5]) Uveďte informácie o každej splátke.
([6]) Uveďte informácie o všetkých obdobiach, ak ide o viac než jedno obdobie.
([7]) Tento bod sa vzťahuje aj na situácie, kde sa trovy priznávajú v samostatnom rozsudku.
([8]) Uveďte informácie o všetkých osobách, ak ide o viac než jednu osobu.
([9]) V prípade, že trovy možno vymáhať od viacerých osôb, uveďte sumu vymáhanú od každej osoby samostatne.

▼B

PRÍLOHA II

OSVEDČENIE K VEREJNEJ LISTINE ALEBO SÚDNEMU ZMIERU (1) **V OBČIANSKYCH A OBCHODNÝCH VECIACH**

(Článok 60 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach)

1. SÚD ALEBO PRÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE

1.1. Názov:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulica a číslo/poštový priečinok:

1.2.2. Obec a poštové smerovacie číslo:

1.2.3. Členský štát:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefón:

1.4. Fax:

1.5. E-mail: (ak je k dispozícii).

2. VEREJNÁ LISTINA

2.1. Orgán, ktorý verejnú listinu vyhotovil (ak nie je totožný s orgánom vydávajúcim osvedčenie)

2.1.1. Názov a označenie orgánu:

2.1.2. Adresa:

2.2. Dátum (dd/mm/rrrr) vyhotovenia verejnej listiny orgánom uvedeným v bode 2.1:

2.3. Spisová značka verejnej listiny (vo vhodnom prípade):

2.4. Dátum (dd/mm/rrrr) registrácie verejnej listiny v členskom štáte pôvodu (vypĺňuje sa iba vtedy, ak právne účinky listiny nastávajú jej registráciou a ak je tento dátum odlišný od dátumu uvedeného v bode 2.2):

2.4.1. Evidenčné číslo v registri (vo vhodnom prípade):

3. SÚDNY ZMIER

3.1. Súd, ktorý súdny zmier schválil alebo na ktorom sa súdny zmier uzavrel (ak nie je totožný so súdom vydávajúcim osvedčenie)

3.1.1. Názov súdu:

3.1.2. Adresa:

3.2. Dátum (dd/mm/rrrr) súdneho zmieru:

3.3. Spisová značka súdneho zmieru:

4. STRANY, KTORÝCH SA TÝKA VEREJNÁ LISTINA/SÚDNY ZMIER

4.1. Meno (mená) veriteľa (veriteľov) (priezvisko, meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie) (2):

4.1.1. Identifikačné číslo (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

4.1.2. Dátum (dd/mm/rrrr) a miesto narodenia alebo, v prípade právnickej osoby, nadobudnutia právnej subjektivity/založenia/registrácie (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

4.2. Meno (mená) dlžníka (dlžníkov) (priezvisko, meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie) (3):

4.2.1. Identifikačné číslo (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

4.2.2. Dátum (dd/mm/rrrr) a miesto narodenia alebo, v prípade právnickej osoby, nadobudnutia právnej subjektivity/založenia/registrácie (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

4.3. Mená prípadných ďalších strán (priezvisko, meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie) (4):

▼B

4.3.1. Identifikačné číslo (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

4.3.2. Dátum (dd/mm/rrrr) a miesto narodenia alebo, v prípade právnickej osoby, nadobudnutia právnej subjektivity/založenia/registrácie (vo vhodnom prípade a ak je k dispozícii):

5. VYKONATEĽNOSŤ VEREJNEJ LISTINY/SÚDNEHO ZMIERU V ČLENSKOM ŠTÁTE PÔVODU

5.1. Verejná listina/súdny zmier je vykonateľný v členskom štáte pôvodu

5.1.1. ☐ Áno

5.2. Obsah verejnej listiny/súdneho zmieru a úrok

5.2.1 Verejná listina/súdny zmier vo veci peňažného nároku

5.2.1.1. Stručný opis predmetu:

5.2.1.2. Podľa verejnej listiny/súdneho zmieru

..... [priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie] ([5])

musí zaplatiť:

..... [priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie]

5.2.1.2.1. Ak bola určená zodpovednosť viacerých osôb za ten istý nárok, celú sumu možno vymáhať od ktorejkoľvek z nich:

5.2.1.2.1.1. ☐ Áno

5.2.1.2.1.2. ☐ Nie

5.2.1.3. Mena:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulharský lev (BGN) ☐ Česká koruna (CZK) ☐ Maďarský forint (HUF) ☐ Litovský litas (LTL) ☐ Lotyšský lats (LVL) ☐ Poľský zlotý (PLN) ☐ libra šterlingov (GBP) ☐ Rumunský lei (RON) ☐ Švédska koruna (SEK) ☐ Iná [uveďte (kód ISO)]:

5.2.1.4. Základná suma:

5.2.1.4.1. ☐ Suma sa má uhradiť v jednej čiastke

5.2.1.4.2. ☐ Suma sa má uhradiť v splátkach ([6])

Dátum splatnosti (dd/mm/rrrr)	Suma

5.2.1.4.3. ☐ Suma sa má platiť pravidelne

5.2.1.4.3.1. ☐ každý deň

5.2.1.4.3.2. ☐ každý týždeň

5.2.1.4.3.3. ☐ inak (spresniť periodicitu):

5.2.1.4.3.4. Odo dňa (dd/mm/rrrr) alebo udalosti:

5.2.1.4.3.5. Vo vhodnom prípade do ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť)

5.2.1.5. Úrok, ak sa má hradiť:

5.2.1.5.1. Úrok:

5.2.1.5.1.1. ☐ Vo verejnej listine/súdnom zmieri nie je uvedený

5.2.1.5.1.2. ☐ Vo verejnej listine/súdnom zmieri sa uvádza takto:

▼B

5.2.1.5.1.2.1. Výška:

alebo

5.2.1.5.1.2.2. Sadzba … %

5.2.1.5.1.2.3. Úrok splatný od ..... (dátum dd/mm/rrrr alebo udalosť) do ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) ([7]):

5.2.1.5.2. ☐ Zákonný úrok sa má vypočítať v súlade s (uveďte príslušný právny predpis):

5.2.1.5.2.1. Úrok splatný od ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ..... (dátum (dd/mm/rrrr) alebo udalosť) do ([7]):

5.2.1.5.3. ☐ Kapitalizácia úroku (vo vhodnom prípade, prosím, uveďte):

5.2.2. Verejná listina/súdny zmier vo veci nepeňažného vykonateľného záväzku:

5.2.2.1. Stručný opis vykonateľného záväzku

5.2.2.2. Záväzok uvedený v bode 5.2.2.1 je uplatniteľný voči tejto osobe (týmto osobám) ([8]) [priezvisko a meno (mená)/názov obchodnej spoločnosti alebo organizácie]:

Vydané v: …

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky súdu pôvodu alebo príslušného orgánu vydávajúceho osvedčenie:

([1]) Vyčiarknite v celom osvedčení podľa vhodnosti.
([2]) Uveďte informácie o všetkých veriteľoch, ak ide o viac než jedného veriteľa.
([3]) Uveďte informácie o všetkých dlžníkoch, ak ide o viac než jedného dlžníka.
([4]) Uveďte informácie o prípadných ďalších stranách.
([5]) Ak bola povinnosť zaplatiť uložená viacerým osobám, uveďte informácie o všetkých osobách.
([6]) Uveďte informácie o každej splátke.
([7]) Uveďte informácie o všetkých obdobiach, ak ide o viac než jedno obdobie.
([8]) Uveďte informácie o všetkých osobách, ak ide o viac než jednu osobu.

▼B

PRÍLOHA III

TABUĽKA ZHODY

Nariadenie (ES) č. 44/2001	Toto nariadenie
článok 1 ods. 1	článok 1 ods. 1
článok 1 ods. 2, úvodné slová	článok 1 ods. 2, úvodné slová
článok 1 ods. 2 písm. a)	článok 1 ods. 2 písm. a) a f)
článok 1 ods. 2 písm. b) až d)	článok 1 ods. 2 písm. b) až d)
—	článok 1 ods. 2 písm. e)
článok 1 ods. 3	—
—	článok 2
článok 2	článok 4
článok 3	článok 5
článok 4	článok 6
článok 5, úvodné slová	článok 7, úvodná časť
článok 5 bod 1	článok 7 bod 1
článok 5 bod 2	—
článok 5 body 3 a 4	článok 7 body 2 a 3
—	článok 7 bod 4
článok 5 body 5 až 7	článok 7 body 5 až 7
článok 6	článok 8
článok 7	článok 9
článok 8	článok 10
článok 9	článok 11
článok 10	článok 12
článok 11	článok 13
článok 12	článok 14
článok 13	článok 15
článok 14	článok 16
článok 15	článok 17
článok 16	článok 18
článok 17	článok 19
článok 18	článok 20
článok 19 body 1 a 2	článok 21 ods. 1
—	článok 21 ods. 2
článok 20	článok 22
článok 21	článok 23

▼B

Nariadenie (ES) č. 44/2001	Toto nariadenie
článok 22	článok 24
článok 23 ods. 1 a 2	článok 25 ods. 1 a 2
článok 23 ods. 3	—
článok 23 ods. 4 a 5	článok 25 ods. 3 a 4
—	článok 25 ods. 5
článok 24	článok 26 ods. 1
—	článok 26 ods. 2
článok 25	článok 27
článok 26	článok 28
článok 27 ods. 1	článok 29 ods. 1
—	článok 29 ods. 2
článok 27 ods. 2	článok 29 ods. 3
článok 28	článok 30
článok 29	článok 31 ods. 1
—	článok 31 ods. 2
—	článok 31 ods. 3
—	článok 31 ods. 4
článok 30	článok 32 ods. 1 písm. a) a b)
—	článok 32 ods. 1 druhý pododsek
—	článok 32 ods. 2
—	článok 33
—	článok 34
článok 31	článok 35
článok 32	článok 2 písm. a)
článok 33	článok 36
—	článok 37
—	článok 39
—	článok 40
—	článok 41
—	článok 42
—	článok 43
—	článok 44
článok 34	článok 45 ods. 1 písm. a) až d)
článok 35 ods. 1	článok 45 ods. 1 písm. e)
článok 35 ods. 2	článok 45 ods. 2
článok 35 ods. 3	článok 45 ods. 3

▼B

Nariadenie (ES) č. 44/2001	Toto nariadenie
—	článok 45 ods. 4
článok 36	článok 52
článok 37 ods. 1	článok 38 písm. a)
článok 38	—
článok 39	—
článok 40	—
článok 41	—
článok 42	—
článok 43	—
článok 44	—
článok 45	—
článok 46	—
článok 47	—
článok 48	—
—	článok 46
—	článok 47
—	článok 48
—	článok 49
—	článok 50
—	článok 51
—	článok 54
článok 49	článok 55
článok 50	—
článok 51	článok 56
článok 52	—
článok 53	—
článok 54	článok 53
článok 55 ods. 1	—
článok 55 ods. 2	článok 37 ods. 2, článok 47 ods. 3 a článok 57
článok 56	článok 61
článok 57 ods. 1	článok 58 ods. 1
článok 57 ods. 2	—
článok 57 ods. 3	článok 58 ods. 2
článok 57 ods. 4	článok 60
článok 58	článok 59 a článok 60
článok 59	článok 62
článok 60	článok 63
článok 61	článok 64

▼B

Nariadenie (ES) č. 44/2001	Toto nariadenie
článok 62	článok 3
článok 63	—
článok 64	—
článok 65	článok 65 ods. 1 a 2
—	článok 65 ods. 3
článok 66	článok 66
článok 67	článok 67
článok 68	článok 68
článok 69	článok 69
článok 70	článok 70
článok 71	článok 71
článok 72	článok 72
—	článok 73
článok 73	článok 79
článok 74 ods. 1	článok 75 prvý odsek písm. a), b) a c) a článok 76 ods. 1 písm. a)
článok 74 ods. 2	článok 77
—	článok 78
—	článok 80
článok 75	—
článok 76	článok 81
príloha I	článok 76 ods. 1 písm. a)
príloha II	článok 75 písm. a)
príloha III	článok 75 písm. b)
príloha IV	článok 75 písm. c)
príloha V	príloha I a príloha II
príloha VI	príloha II
—	príloha III